

ματτα ἀμφοτέρων τῶν Μαγνησιότητων, καὶ σωροὺς τερασταίους ἀνθέων στελλομένους ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῆς αὐλῆς. Εἶχον δὲ τὰ ἄνθη ταῦτα διάφορα σχήματα, οἷον στεμμάτων, διαδημάτων, φρυγῶν, πτηνῶν, ζώων, πρὸς δὲ καὶ ἐλεφάντων.

» Τὴν δὲ ἡμέραν τῆς παρουσίας τῶν δύο εἰκότων, ὁ Κ. Μοντεγνὸς ἀπεκάλυψεν αὐτάς. Αἱ ὠρχίαι αὐταὶ εἰκόνες εἶχον μέγεθος ἀνδρός, καὶ περιεκαλλύνοντο ὑπὸ τε χρυσοῦ, ὑπὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἐμβλημάτων καὶ ὑπὸ τοῦ στέμματος. Ὁλοι δὲ οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ ἐλθόντες ἐθαύμαζον αὐτάς ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους ὥρας.

» Σημειωτέον δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁλος ὁ ποταμὸς εἶχεν ὄψιν πανηγύρεως· διότι οἱ πολυάριθμοι ἱστοὶ τῶν σκηνομάτων τῶν τε βασιλέων καὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν ἦσαν καταπεφορτισμένοι ὑπὸ σημαίων, καὶ πλῆθος λέμβων παντός σχήματος καὶ μεγέθους συνεσπρεῦθησαν περὶ τὸ κατάλυμα ἡμῶν, ἀναμένονσαι τὴν ἀναχώρησιν τῆς συνοδίας.

» Ἀνεχωρήσαμεν δὲ περὶ τὴν μίαν μετὰ μεσημβρίαν. Πολλὰι λέμβοι ἑσπερίαι ἐξερρον ἀπὸ σπαμα ναυτῶν Γάλλων, διοικουμένων ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν, ὡς καὶ τινες τῶν ἡμετέρων αὐλιστῶν καὶ τυμπανιστῶν· μετὰ ταύτας δὲ ἤρχετο ἄλλη μεγίστη ἐπίχρυσος, ὑπὸ ἐξήκοντα ἐλαυνομένη περιπορφόρων ἐρίτων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἔκειντο αἱ δύο εἰκόνες· ὑπὸ αὐρανίσκον ὁλόχρυσον, βραταζόμεναι ὑπὸ ὀκτὼ ναυτῶν.

» Τὴν λέμβον ταύτην παρεκολούθει ἡ ἡμετέρα ἐπίσης ἐξηκόντορος· ἄλλο ἀπόσπασμα ναυτῶν συμπλήρου τὴν συνοδίαν, καὶ πλῆθος ἄλλων παντοῦ ἀπὸ πλοιαρίων παρεκολούθουν ἡμῶς.

» Ἐρθάσαμεν δὲ εἰς τὰς βασιλικὰς θύρας περὶ τὴν δευτέραν ὥραν. Καὶ ὅτε ἐφάνη ἡ φέρουσα τὰς εἰκόνας· λέμβος, εἴκοσι καὶ μία βολὴ καννονίων προσηγόρευσεν αὐτάς· προσηγορεύθη δὲ καὶ ὁ πρέσβυς διὰ δεκαεπτὰ ἄλλων. Οἱ ναῦται, φέροντες τὰ ὅπλα αὐτῶν, συνώδευσαν τὰς εἰκόνας, ἐνῷ ὁ πρέσβυς ἤρχετο ἀμέσως μετ' αὐτάς. Ἐκαστος ἐτοποθετήθη κατὰ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ, καὶ οὕτω καθήσαντες ἐπὶ φορείων μετεκρημίσθημεν ἐν μέσῳ στρατευμάτων εἰς τὰ ἀνάκτορα.

» Ἡ ποικιλία τῶν στολῶν καὶ τῶν ὁπλῶν ἦτο περιεργατή· διότι ἐξέλειπε ἐκεῖ καὶ Σιάμους, καὶ Λαοσσίους, καὶ Καμβογιῶν, καὶ Μαλαισίους καὶ Ἀνχμίτας στρατιώτας, πάντας ἐνδεδυμένους καὶ ὅπλαφοροῦντας· διαφόρως καὶ παρὰ ὁδῶς. Ἐκεῖ ἦσαν καὶ στίφη ἐλεφάντων πολεμικῶν πλουσιώτατα εὐτρεπισμένων καὶ ὕψος δεκαπέντε περίπου ποδῶν ἔχοντων ἐκεῖ καὶ γυναῖκες φέρουσαι λογχοφόρα πυροβόλα καὶ ξίφη, αἵτινες ἦσαν αἱ ἀμαζόνες τοῦ βασιλέως.

» Ἐρθάσαμεν τέλος πάντων καὶ εἰς τὸ παλάτιον ὅπου ἦτο ἡ αἴθουσα τοῦ θρόνου, περὶ ἣν ἦ-

Ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως.

στάντο 500 ἢ 600 ἄνδρες, φέροντες τύμπανα μακρὰ καὶ στενὰ, ἐξ ὧν ἕκαστος ἔκρουεν ἁπαλῶς ἀλλὰ σφοδρῶς μετὰ κέρματος ἐλεφανταίου.

» Κατὰ τὴν τάξιν, ἐστάθημεν ὀλίγον περιμένοντες πρὸ τῶν μεγάλων θυρῶν τῆς αἰθούσης· τῶν ἀξιωματικῶν δὲ τις ἐφάνη κρούσας τὴν θύραν, καὶ μετὰ τὴν συνδιάλεξιν ἠνεώχθησαν καὶ αἱ δύο αὐτῆς κλισιάδες· τότε ἀξιωματικοὶ λαβόντες τὰς εἰκόνας εἰσῆλθον πρῶτοι καὶ ἐστάθησαν ἐκατέρωθεν τοῦ θρόνου.

» Ἡ αἴθουσα ἦτο ἐπιμήκης, ἔχουσα κατὰ μῆκος δύο σειρὰς τετραγώνων κιόνων· οἱ τοῖχοι ἦσαν